ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 557 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΤΡΙΤΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1883

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. **20** — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἁπαξ ἡ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Ὁ Αὔγουστος εὑρίσκεται περὶ τὴν δύσιν του, τὰ μαϊστράλια περὶ τὴν πρώτην αὐτῶν ὀλόδροσον νεότητα, αἱ νύκτες μόλις τῇ συνδρομῇ χειμερινοῦ ἐπανοφωρίου διανύονται ἐπὶ τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων καὶ καφενείων, τὰ θεατρικὰ προγράμματα ἀναγράφουσι στερεοτύπως ἐπὶ τῆς προμετωπίδος των τὸ «διὰ τελευταίαν φορὰν», τὰ σταφύλια πληθύνονται, «αἱ πτερωταὶ τίγρεις τῶν ὕπνων τοῦ Ἰουνίου» ἀραιοῦνται, αἱ χελιδόνες ἀνήσυχοι πηγαινοέρχονται ἐπὶ τοῦ ὁριζοντος, συσκεπτόμεναι περὶ τῆς προσεχοῦς φυγῆς των, καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἀνὰ πᾶσαν γωνίαν γῆς ἑλληνικῆς, ὅπου νεότης σπουδάζουσα, ἄλλων χελιδόνων ὅμιλοι, οὐχὶ ὀλιγώτερον πτωμύλοι καὶ πτερυγίζοντες, συνερχόμεν' εἰς αὐτοσχεδίους κύκλους ἀνὰ τρεῖς, ἀνὰ πέντε, ἀνὰ δέκα, ὀνειροπολοῦσι καὶ πλάττουσι καὶ διασκευάζουσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ τῆς προσεχοῦς αὐτῶν ἀναχωρήσεως καὶ διαμονῆς ἐν τῇ σεπτῇ πρωτευούσῃ, ἐμπειρότερον μὲν καὶ συνετώτερον οἱ μὴ διὰ πρώτην φορὰν πέραν ἐκεῖ ξενητευόμενοι, ἄφρονοι δὲ καὶ πλήρεις παλμῶν καὶ ἐμπαθοῦς ἀνησυχίας οἱ πρωτοετεῖς, δι' οὓς αἱ Ἀθῆναι εἶνε ὁ ὑπὸ αἴγλης περιεστεμμένος Ὄλυμπος τοῦ Ὁμήρου, τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἔχουν ἀκόμη φρέσκον εἰς τὴν μνήμην των.

***

Ἀλλ' ἂν αἱ χελιδόνες ἑτοιμάζονται ἤδη νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς μικρὰς φωλεάς των, θὰ τὰς ἐπανεύρωσι τοῦ χρόνου, ὅταν ἐπανέλθουν μὲ τὴν ἄνοιξιν· θὰ ἐπανεύρωσι τὸ σκιερὸν δένδρον, τὴν φιλόξενον στέγην, τὸ ἀνθοστεφὲς παράθυρον, τὴν ἀφελῆ καλύβην,—ἕκαστον τούτων κόσμος ὁλόκληρος, ἐφ' οὗ περιέχεται ὡς πατρὶς, ἡ φωλεά των· καὶ ἂν ἡ ἀγριότης τοῦ χειμῶνος, ἢ παιδικῆς ἡδονῆς ἢ ἀπανθρωπία κατέστρεψε ταύτην, δὲν θὰ στενοχωρηθῶσιν οἱ ἐρατεινοὶ ἀποδημηταί· ἀρκεῖ ἡ θέλησις, μικρά τις ἐργασία τοῦ ράμφους καὶ τῶν πτερῶν,καὶ τὸ παλάτιόν των ἀνοικοδομεῖται. Τοιαύτας ὅμως χάριτας καὶ προνόμια, τὰ ὁποῖα μόνη ἡ βασίλισσα Φύσις ἀπονέμει εἰς τοὺς μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν μεγάλων αὐτῆς πτερύγων ζῶντας ὑποκόους της ἄνευ ἄλλων ὑπάρξεως ὅρων, τοιαύτας χάριτας δὲν ἔχουσιν αἱ ἀκαδημαϊκαὶ χελιδόνες, αἱ ζῶσαι ὑπὸ τοὺς νόμους τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ πτωχοὶ φοιτηταί, ἅμα καταφθάσαντες εἰς Ἀθήνας, εἰμὴ ἐλεηθῶσιν ὑπὸ εὐδαίμονος προκαταπλεύσαντος φοιτητοῦ, ἀποκομιζόμενοι προσωρινῶς ἐν τῷ ἰδίῳ ἐκείνου δωματίῳ, ἀποκαθίστανται ἐν τῷ πρώτῳ τυχόντι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν ξενοδοχείῳ τοῦ ὕπνου, ἐξ οὗ, ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς νυκτὸς μετὰ ὕπνον ἐπὶ σινδόνων ἀμφιβόλου λευκότητος καὶ ὑπὸ δήγματα κόρεων ἀναμφιβόλου δριμύτητος, ὁρμώμενοι εἰς ἀναζήτησιν δωματίου, δὲν κατορθοῦσι τοῦτο εἰμὴ κακοὶ κακῶς μετὰ πολλῶν ἡμερῶν ἀγωνιώδη ἀναζήτησιν πολλάκις, ἀφθόνῳ ἱδρῶτι περιχυθέντες, καὶ ἀδρῶς ἀπομαχθέντες τὸ βαλάντιον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

Καὶ ἂν ἡ ἀγωνία αὕτη τῆς ἀναζητήσεως εἶνε νόμος ἀπαράγραπτος διὰ τὸν φοιτητήν, δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν εἰς τίνα καταπληκτικὸν βαθμὸν ὑψοῦται καὶ θὰ ὑψωθῇ ἔτι τὸ θερμόμετρον τῆς ἀγωνίας ταύτης ἐφέτος μὲ τὴν ὑπέρογκον καὶ διπλῆν ἐνίοτε καὶ ἀναιδῆ πάντοτε ὑπερτιμησιν τῶν ἐνοικίων, ἀπὸ τοῦ μαρμαροκτίστου μεγάρου μέχρι τοῦ ἐλαχίστου τρωγλοδυτικοῦ δωματίου τοῦ σπουδαστοῦ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐνοικίων ἐγένετο ἤδη ἀποχρὼν λόγος εἰς ἓν τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»· ὑπολείπεται νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ ἑτέρου στοιχείου τῆς πρώτης ἀνάγκης, τοῦ ἐπίσης ἀναποφεύκτου, ὅπερ εἶνε ἡ **τροφὴ** καὶ καθίσταται πάλιν διὰ τὸν ἀτυχῆ φοιτητὴν βάσανος καὶ αἰσχροκέρδεια διὰ τὸν ξενοδόχον του.

***

Ἐὰν οἱ οἰκοδεσπόται αὔξησαν ἐφέτος τὴν τιμὴν τῶν ἐνοικίων, ἔχουσι κἂν τὴν ἀρετὴν τοῦ μετὰ παρρησίας πραξικοπεῖν· ἀλλ' ἡ ἐργασία τῶν ξενοδοχείων εἶνε ὕποπλος, ἐνεδρεύουσα, λανθάνουσα, ὑπὸ μειδιῶσαν πολλάκις ἐπιφάνειαν, ὑπὸ τοὺς χαριεντισμοὺς τοῦ ξενοδόχου καὶ τὰ στιλπνά του κάτοπτρα. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν πρωτευόντων ἑστιατορίων, ἅτινα δὲν συντηροῦνται ὑπὸ τῶν φοιτητικῶν βαλαντίων· ὑπ' ὄψει ἔχομεν τὰ ὁμοιόσχημα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ἰσογείοις ξενοδοχεῖα ἐκεῖνα, τὰ τόσον πυκνῶς ἀπαντῶντα ἐν πάσῃ συνοικίᾳ, μὲ μίαν μεγάλην ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου γεγραμμένην ἢ ἀνηρτημένην ἐπὶ δόρατος, χρέη ἐκτελοῦσαν ἱστοῦ ἀράχνης· τὰ καταστήματα ταῦτα ἀνοίγουσι τὰ πλεῖστα μὲ τὴν ἔλευσιν τῶν φοιτητῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, καὶ κλείουσι μὲ τὴν ἀναχώρησίν των, λήγοντος τοῦ Ἰουνίου. Ἐντὸς αὐτῶν δὶς τῆς ἡμέρας ὀφείλουσιν οἱ νέοι μας νὰ συνέλθωσιν, ἀναζωογονοῦντες τὰ κουρασμένα μέλη των ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῶν ἐδωλίων τῆς ἀκροάσεως. Ἄλλους παρέσυρεν ἐκεῖ ἁπλούστατα ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ξενοδοχείου, ἀναπολοῦσα εἰς αὐτοὺς ὅ,τι προσφιλέστερον δύνανται νὰ ἀναπολήσωσι: τὴν πατρίδα, ἄλλους διηθύνεν ἐκεῖ ἡ σύστασις πολυπειροτέρου τινὸς συμφοιτητοῦ, ἄλλους ἡ ἰδι-

αιτέρα ἐκλογή· τοὺς πλείστους δὲ συγκρατεῖ τακτικοὺς πελάτας, καὶ πλήττοντας, καὶ ἀηδιάζοντας ἔτι, ἡ ἱερὰ συνήθεια, ὑποτρέφουσα ἐνίοτε εἶδός τι βλακώδους στοργῆς, ἡ γνώριμος ἀτμοσφαῖρα τῶν φίλων καὶ τῶν γελώτων, ἡ πεποίθησις ὅτι, καὶ ἀποσκιρτήσαντες, δὲν εἶνε ἐλπὶς νὰ τοποθετηθῶσιν εὐαρεστώτερον, καὶ ἡ ἰδέα τῆς εὐκολίας τῆς παρεχομένης ἐν τῇ πληρωμῇ πρὸς τοὺς τακτικοὺς πελάτας. Καὶ οὕτως αἱ δύο ἐκεῖναι ὧραι τοῦ γεύματος καὶ τοῦ δείπνου, αἱ ἡδύτεραι καὶ ἀπολαυστικώτεραι, καθ' ἃς «τὸ ἐν ἡμῖν κτῆνος» τοῦ Βίκτορος Οὐγγὼ δανείζεται πτερὰ ἀποθεώσεως παρέρχονται διὰ τὸν φοιτητὴν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς αὐτοματικότητος ἢ τῆς ἀδυναμίας ἢ τῆς ἀνάγκης, σπανιώτατα δὲ τῆς ἀκραιφνοῦς εὐαρεσκείας.

* * *

Καὶ πῶς νὰ ἦνε εὐχαριστημένος; καὶ ἀπὸ τί; καὶ διὰ τί; Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μαγειρείου τῆς ἑστίας, τῆς οἰκογενειακῆς τραπέζης παρέρχεται πρὸ τῶν ὀμμάτων του τότε ὡς γλυκυτάτη εἰκὼν φυγαδευθείσης εὐδαιμονίας. Ἡ σοῦπα, ἡ παχεῖα καὶ νόστιμη καὶ ἡδυτάτη σοῦπα, δι' ἣν ἡ μήτηρ ὑπερηφανεύετο, καὶ ἁπλήστως αὐτὸς εἰς δίπλας καὶ τριπλὰς δόσεις ἐξεκένου ἐπὶ τοῦ πινακίου του, δὲν εἶνε πλέον ἢ ἰσχνὸν μαυροκίτρινον ρευστόν, ἄλλοτε ἀνούσιον, καὶ ἄλλοτε ἁλμυρόν, ὡς θαλάσσιον ὕδωρ· σπανίως τὸ ἐγγίζει, καὶ τότε ὡς ἰατρικόν· ἀλλ' εἴθε νὰ εἶχε κἂν τὰς σωτηρίους ἰδιότητας ἑνὸς ἰατρικοῦ! Οἱ *κευτέδες* καὶ τὰ *γιουβαρλάκια*, δίδυμος ἀνατολικὴ μακαριότης τῶν στομάχων μας, δι' οὓς ἡ οἰκογένεια ἑτέλει ἑορτήν, ὁσάκις παρετίθεντο ἐν τῷ μέσῳ τῆς τραπέζης, εὐωδιάζοντες ἐκ τοῦ ἀγνοτέρου βουτύρου καὶ περιβεβλημένοι τὰ τρυφερώτερα δροσόφυλλα τῆς κλιματαριᾶς, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ εἶνε τὰ μᾶλλον ὕποπτα τοῦ καταλόγου ἐδέσματα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς γεύσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς κατασκευῆς, καὶ πρέπει νὰ ἦνε πολὺ πεπωρωμένος ἢ ἡρωϊκὸς ὁ στόμαχος, ὅστις θὰ τὰ δεχθῇ. Τὸ βραστὸν, τὸ μᾶλλον ἀσφαλὲς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑγιεινῆς, εἶνε τὸ μᾶλλον ἄχρουν ὡς οὐσία· τὸ μασεῖτε, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποθέσητε τόσην περίσσειαν ἀνουσιότητος, φοβεῖσθε μήπως ἐχάσατε τὴν γεῦσιν. Ψητά, κολυμβῶντα ἀναιδῶς ἐντὸς σάλτσας ἀπὸ ξύγγι, πωλουμένης ἀκριβᾶ ὡς βούτυρον, ἄλλα ποικίλαι μαγειρικαὶ κακουργίαι παντοιοτρόπως κεκαρυκευμέναι καὶ χρωματισμέναι, αἱ αὐταὶ ἀλληλοδιαδόχως προσφερόμεναι σήμερον ὡς βραστὸν, αὔριον ὡς ἐντράδα, μεθαύριον ὡς ντολμᾶς, ἀρνάκια μὲ βουβάλου σκληρότητα, μοσχαράκια ἀπεκρυσταλλωμένα, μικροσκοπικαὶ μερίδες γάλων καὶ κοτοπούλων εἰς κόκκαλα καὶ μπογιατισμένον ἔμβαμμα. Καὶ καθίστανται οὕτω οἱ ξενοδόχοι μεγάλοι εὐεργέται τῶν φαρμακείων, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διαρκοῦς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως.

Προσθέσατε τώρα τὴν ἀπὸ πεντάρας εἰς πεντάραν ἀνεπαισθήτως αὐξάνουσαν τιμὴν τῆς λίστας καὶ ἐνθυμηθῆτε ὅτι τὸ φαγητὸν, ὅπερ προπέρισυ ἀνεγράφετο διὰ 55 λεπτὰ, τώρα ἔχει 70· αὔριον 80, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρις ὅτου φθάσῃ νὰ δαπανᾶται πᾶσα ἡ μηνιαία χορηγία τῶν φοιτητῶν εἰς φαγητὸν καὶ μόνον. Καὶ εἶνε πρωτότυπος, ἑλληνικὴ ἡ τοιαύτη τοῦ βίου ἀκρίβεια, ὅπου ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ Παρίσι διαιτᾶται ὁ σπουδαστὴς εἰς εὐπρεπῆ καὶ εὐσυνειδητότερα restaurants πολλῷ εὐθηνότερα ἢ ἐν Ἀθήναις.

Προσθέσατε ἀκόμη τὴν ἀφιλόκαλον καὶ ἀρλεκινικὴν ἐνίοτε διακόσμησιν τῆς αἰθούσης, τὴν τρίχα, ἢ τὴν μυῖαν, τὴν ὁποίαν συμβαίνει νὰ σώζετε ἑκόντες ἄκοντες πνιγομένην ἐντὸς τοῦ ἀρχιπελάγους τοῦ πινακίου, τὴν ἀναδιδομένην ἀπὸ τοῦ μαγειρίου ὀσμὴν, ὁσάκις τύχῃ νὰ πλησιάσετε εἰς αὐτὸ τὴν μύτην σας,—ἀλλοίμονον ἂν πλησιάσετε καὶ τὰ μάτια σας,—τὴν ποδιὰν μὲ τὴν ὁποίαν σκουπίζουν τὸ ποτήρι σας οἱ ὑπηρέται, οἵτινες ὕστερα ἀπὸ ἓν φιλικὸν μειδίαμά σας πρὸς αὐτὸν, δύνανται ἀφελέστατα, ἀκουμβῶντες ἐπὶ τοῦ ὤμου σας τὸ μανίκι των, νὰ σᾶς ἐμπιστευθῶσι τοὺς ἔρωτάς των, καὶ ἔχετε πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὅ,τι τρώγει, φαντασθῆτε τί ἄνθρωπος δύναται νὰ γίνῃ ὁ φοιτητὴς, «ἡ δίκοπος νεότης» τοῦ ποιητοῦ, ὁ χυμὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Ὀνολουλοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Δύο σελίδας πληροῦσι τὰς Ὥρας αἱ μεταθέσεις καὶ οἱ διορισμοὶ τῶν καθηγητῶν Γυμνασίων. Δυστυχῶς δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν αὐτούς· ἄλλως τε δὲ ἔχομεν τὴν χειροτέραν ἰδέαν περὶ τῆς γυμνασιακῆς μας παιδεύσεως ὡς μηδὲν συμβαλλούσης εἰς τὰ γράμματα. Οἱ διορισμοὶ καὶ αἱ μεταθέσεις καὶ αἱ ἀπολύσεις εἶνε προνόμια καὶ αὗται βουλευτικά. Οὐδεὶς ὑπουργὸς κατορθώνει νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοβούλως. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐνεργήσῃ, μηδὲν μέγα θὰ κατορθώσῃ. Ὑπὸ τὸν κ. Βουλπιώτην πιστεύομεν ὅτι ὀλιγώτερον ἐπέδρασεν ὁ φατριασμὸς καὶ πλειότερον ἡ ὑπηρεσία. Ἐκ τινων δὲ περιπτώσεων εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐν πολλοῖς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὄχι τὰς σημειώσεις καὶ τὰς συστάσεις, ἀλλὰ τὸ ποιὸν τῶν διοριζομένων καὶ τὸ ὕψιστον τῶν σχολείων συμφέρον. Μεταξὺ τῶν νεοδιορισθέντων ἄξιος μνείας εἶνε ὁ περισπούδαστος διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης, ὑφ' ὃν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ σχηματισθῇ τέλος πάντων μία κἂν ἕδρα φιλοσοφικὴ ἐν Ἀθήναις, διότι δυστυχῶς τοιαύτην οὐδ' ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἔχομεν. Ὁ κ. Μαργαρίτης δὲν θέλει περιορισθῆ μόνον διδάσκων, ἀλλὰ καὶ θὰ συγγράψῃ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων, διότι καὶ βήματος φιλοσοφικοῦ στερούμεθα καὶ ἔργων φιλοσοφικῶν, κοινῶν εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς μεγίστην περιῆψεν ὠφέλειαν εἰς τὴν μέσην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν—διότι τὸ μέλλον τοῦ κ. Μαργαρίτου ὡς μεταδότου τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων καὶ γνώσεων εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον—διορίσας αὐτὸν καθηγητὴν τοῦ Δ' Γυμνασίου ἐνταῦθα ἄνευ οὐδεμιᾶς συστάσεως καὶ μόνον διὰ τὸ προσὸν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ζήλου του.

Ἐνικήθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεγαρίδος ἡ κυβέρνησις. Ἐπέτυχε διὰ πλειονοψηφίας διακοσίων ψήφων ὁ κ. Φιλάρετος, ἀντιπροσωπεύων τὰς ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐξ αὐτῆς δὲ πάλιν φίλος τῶν κκ. Δεληγεώργη καὶ Ράλλη. Αἱ ἀναπληρωματικαὶ αὗται ἐκλογαὶ ἔχουν καὶ αὐταὶ τὴν γενικὴν σημασίαν των καὶ ἡ σημασία των ἀπεδείχθη ἐν τῇ γειτονικῇ Μεγαρίδι καθαρῶς ἀντιπολιτευτικὴ, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐν αὐτῇ ἐνδιαφέρεται ἀμέσως ὁ στενότατος φίλος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δραγούμης. Συγχαίρομεν τῇ Μεγαρίδι μὴ δελεασθείσῃ ὑπὸ κυβερνητικῶν παροχῶν, συγχαίρομεν δὲ καὶ τῷ νέῳ κ. Φιλαρέτῳ ὑπὸ τόσῳ καλοὺς οἰωνοὺς ἀρχομένῳ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ του σταδίου.

Οἱ *Ζεϊμπέκαι* δὲν ἠνδραγάθησαν προχθὲς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Φαλληρικοῦ θεάτρου, οὐδὲ ἦσαν ἄξιοι τῆς προκηγθείσης φήμης των καὶ τῶν δημοσιογραφικῶν ὑπὲρ αὐτῶν συστάσεων. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς ἐξελέγησαν νὰ παραστα-θῶσιν εἰς εὐεργετικὴν ἑσπέραν, ὅτε τὸ κοινὸν προσερχόμενον πυκνότερον καὶ *γενναιότερον*, ἔχει φυσικὰ μεγαλειτέρας ἀξιώσεις. Τὸ πολὺ πολὺ οἱ Ζεϊμπέκαι οὗτοι ἠδύναντο νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ τέλος ἄλλης παραστάσεως, ὡς συμπλήρωσις ταύτης, μὴ ἔχοντες ν' ἀπασχολήσωσιν εἰμὴ ἐπὶ ἓν τέταρτον τοὺς θεατάς, καθ' ὃ συνιστάμενοι μόνον ἐξ εἴδους τινὸς χοροῦ ἀγρίου, ὅστις τῇ ἀληθείᾳ δὲν στερεῖται γραφικότητος καὶ θελγήτρου. Ἡ ὡραιοτέρα εἰκὼν αὐτοῦ εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν αἱ Ζεϊμπέκαι χορεύτριαι διὰ γοργοῦ κινήματος τῆς κεφαλῆς, ὁμοίου πρὸς τὸ τῆς κεφαλῆς τῶν θαλασσινῶν πτηνῶν, ὅταν τὴν βυθίζωσιν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καλύπτουσιν ὡς διὰ πυκνῆς σκέπης τὸ πρόσωπον μὲ τὰ μακρὰ λυμένα μαλλιά των. Ἀλλ' αἱ προαγγελθεῖσαι τρεῖς διάφοροι πράξεις ἦσαν ψεῦδος· δὲν ἦσαν εἰμὴ εἰς χορὸς εἰς τρεῖς δόσεις ὑπὸ τὰ μονότονα κρούσματα ἑνὸς ταμπουρᾶ, ὡς ἄλλοτε ποίημα τοῦ ἐρημίτου φαληρίζοντος ποιητοῦ Κορδορούμπα ἀπαγγελθὲν τρὶς ἐν ἐθνικῇ ἑορτῇ. Κατὰ τὰ λοιπὰ, οὐδὲ ἴχνος ὑποθέσεως, οὐδὲ σκιὰ μουσικῆς, οὔτε τίποτε. Πολὺ νυσταλέον τὸ θέμα· κρῖμα τὰς προσδοκίας μας.

Βροχῶν τὸ ἀνάγνωσμα! Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὄχι ὀλίγην ζημίαν ἐπήνεγκεν εἰς τὸ τρίτον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ σταφιδοκάρπου ἐν ὑπαίθρῳ ἐκτεθειμένου βροχὴ ἀπὸ τὴ ψιλὴ ἐκείνην καὶ ἀφόρητον, καταπεσοῦσα χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον, μεθ' ὃ κατέπαυσε μέχρι τῆς πέμπτης πρωϊνῆς, ὅτε ἐπανῆλθε ραγδαιοτέρα· ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτός.

Ἐν Ζακύνθῳ περὶ τὴν τετάρτην ὥραν τῆς πρωΐας κατέπεσεν ἐλαφρὰ βροχὴ διαρκέσασα ἐπὶ τέταρτον ὥρας· ὁ βραχεῖς σταφιδόκαρπος ὑπολογίζεται εἰς 2 ἑκατομμύρια.

Καὶ ἐν Πάτραις ἔβρεξε χθὲς ἀπὸ τὰς 8 π. μ. ἐπὶ μίαν ὥραν· ὁ καρπὸς τὸν ὁποῖον νῦρε εἰς τὰ ἀλώνια ἀνέρχεται εἰς ἑπτὰ περίπου ἑκατομμύρια.

Ὁ ὑπηρέτης τοῦ τμηματάρχου κ. Κανελλοπούλου, Κρητικὸς τὴν πατρίδα, κλέψας χθὲς τὸ πορτοφόλιον τοῦ κυρίου του ἐγένετο ἄφαντος. Εὐτυχῶς τὸ πορτοφόλιον περιεῖχε χρεώγραφα μόνον καὶ ὀλίγα χρήματα, ἀνευρέθη δὲ ὑπό τινος παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἐρριμμένον καὶ ἐπεδόθη τῷ κατόχῳ. Μόνον τὰ χρήματα ἐλείπαν.

Εἰς τὸν *χαμένον* ἠθικολόγον ὅστις κύψας τὰ μοῦτρά του ὅπως ἔπρεπε ἐν τῷ ζητήματι τῆς οὐσίας, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ πανηγυρικοὶ ὑβρισταὶ τῆς χθὲς *ἐλούφαξαν* σήμερον, διέδραμε τὰς σελίδας μας διὰ νὰ εὕρῃ *λέξεις* ἀνηθίκους, ἀπαντῶμεν ὅτι θάκαμνε καλλίτερα ν' ἀνέτρεχε τὰς σελίδας τῆς *Νέας Ἐφημερίδος*, καὶ ἐπειδὴ παραπέμπει καὶ αὐτὸς, παραπέμπομεν καὶ ἡμεῖς, φύλλον 9 Αὐγ. σελ. 6' στήλ. 6' στιχ. 8, καὶ εἰς τὰς ἐρεθιστικωτάτας σαρκικὰς περιγραφὰς πάσης Γαλλίδος ἐλθούσης, ἐρχομένης ἢ ἐλευσομένης. Αὐτὰ, κύριε **ἠθικολόγε,** καὶ πέτε τα, παρακαλοῦμεν, καὶ τῆς φίλης σας *Γλωσσοκοπάνας*.

Ἄλλο. Οἱ διῶκται τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶνε ἔξω τῆς Ἑλλάδος· εἶνε ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἡμῖν δέον νὰ ζητήσωμεν τοὺς μισέλληνας, ὄχι εἰς τὸν Ἀμποῦ τῆς Γαλλίας ἢ τὸν Λαγυάρδον καὶ τὸν Γκομπινώ. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐθνικῶν καὶ μὴ τοιούτων ἀναγνωσμάτων δὲν περιορίζεται δυστυχῶς εἰς τὴν ὑψώσασαν σημαίαν τοῦ Εἰκοσιένα ὑπὲρ μιᾶς *Μαντάμας* πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς συνήθεις ἀγνὰς καὶ ἑλληνικωτέρας καλουμένας ἐπαρχίας. Ἰδοὺ τί μᾶς γράφει ὁ ἀγαστὸς ἐκ Τριπόλεως ἀνταποκριτής μας: «Ὁ *Κύριος Ὑπουργὸς* εὗρεν ὀλίγους συνδρομητὰς χάριν τῆς **εὐρωπαϊκῆς καταγωγῆς του,** ἀλλ' οἱ *Κρητικοὶ Γάμοι*, ὄζοντες Ἑλλάδος, περιμένουσιν εἰσέτι μεθ' ὑπομονῆς τοιούτους. Πρὸ μηνὸς περίπου *ἐδιακόνευσα* διὰ τὸν *Περικλῆ* καὶ *Ἀσπασίαν* (τὸ θεῖον μυθιστόρημα τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυριάδου μεταφρασθὲν) τὸ εἰκοσάλεπτον ἑνὸς *ἐπιστήμονος*. Τί ἔπαθα; Μοῦ ἐβούλωσε τὸ στόμα διὰ τοῦ ἀνταξίου του: «Ὤχ! ἀδελφέ· γιὰ ἐθνικὰ μυθιστορήματα εἴμαστε ἐμεῖς;»

Ἐκ τῶν μετὰ πόνου τούτων γραμμῶν τοῦ ἐκ Τριπόλεως ἀνταποκριτοῦ μας εὑρίσκομεν τὰς δύο μεγάλας διαιρέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ: τῶν *ἐπιστημόνων* (ὁ θεὸς ἢ ὁ διάβολος νὰ τοὺς κάμῃ τοιούτους!) καὶ τῶν μὴ τοιούτων. Οἱ πρῶτοι μεταβάλλονται ἀμέσως εἰς *Εὐρρωπαίους*· εἶνε ἡ τάξις τοῦ κ. Γενναδίου· οἱ δεύτεροι κυλίονται εἰς παχεῖαν ἀγραμματωσύνην, χάρις εἰς τὴν **παντελῆ ἔλλειψιν παιδείας παρ' ἡμῖν.**

Τί δὲ γίνεται ἐν μέσῳ τῶν δύο τούτων τάξεων τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα; Μὴ ρωτᾶτε· ἡ κοινωνικὴ, ἡ ἐθνικὴ, ἡ πολιτικὴ, ἡ ἐκπαιδευτική μας κατάστασις ἀπαντησάτω εἰς τὸ ἐρώτημα.

Παρέσιοι—Ἴσχια. Ἐλάβομεν τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον μοναδικὸν φύλλον ἐρημερίδος, ὅπερ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ παρισινοῦ τύπου, διοργανίσαντες μεγάλην περίλαμπρον τελετὴν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς. Τὸ φύλλον εἶνε μέγα λεύκωμα ἐξ εἴκοσιν σελίδων, ἀριστουργηματάκι καλλιτεχνικῆς ἐκτυπώσεως, προκαλοῦν ἀχόρταγον τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἁπαλωτάτων καὶ μετ' ἐξόχου φιλαρεσκείας κεκοσμημένων σελίδων του. Περιλαμβάνει δὲ δύο μέρη: τὸ καλλιτεχνικὸν, συγκείμενον ἐκ ζωγραφημάτων εἰκοσιπεντάδος ὅλης καλλιτεχνῶν, προσωπογραφιῶν καὶ τοπείων, Ἰταλικοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδιαφέροντος· καὶ τὸ φιλολογικὸν, περιλαμβάνον δημοσιογραφίαν, ποίησιν, καὶ μουσικὴν, ὅπερ καθιστῶσι ἐνδιαφέρον τὰ ὀνόματα τοῦ Ρενᾶν, τοῦ Κλαρετῆ, τοῦ Δουμᾶ, Ροσεφὼρ, Σχὸλ, Βερὸν, Σιλβὲστρ, Χουσσαὶ καὶ ἄλλων, πεζῶς ἢ ἐμμέτρως μὲ ἄνθη ἀγάπης καὶ ἐλέους περικοσμοῦντα τὸ φέρετρον τῆς νεκρᾶς νεράϊδας τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως· προσέτι μουσικὰ ἀντίγραφα Βέρδη, τοῦ Μασσενὲ, καὶ ἄλλων. Τοιοῦτον εἶνε τὸ ἄνθος τοῦτο τῆς ἀκμῆς καὶ δυνάμεως τοῦ τύπου, θέλγητρον τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἀφοῦ ἐτόνισαν τὰ νεμπούτζά των κατὰ τῶν φορητῶν νοσοκομείων καὶ τὴν μηνίν των κατὰ τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, ἐνόσῳ τοὺς ἐθέριζεν ἡ χολέρα, ἤδη οἱ ἀπομείναντες τονίζουσι τὴν λύραν των πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Κεδίβην ἐπὶ τῇ ἀπὸ ταύτης ἀπαλλαγῇ. Μετὰ τὴν λύσσαν ἡ ποίησις. Παράκρουσις θλίψεως καὶ παράκρουσις χαρᾶς. Οὕτως ἐκ τῆς Ἀλεξανδρινῆς «Ὁμονοίας» πληροφορούμεθα ὅτι ὁ λόγιος σέχας Χάμζα Φαθάλλα—εἶνε καὶ ἐκεῖ λόγιοι νέοι—συνθέσας ἀραβιστὶ ποίημα ἐπὶ τῇ ἐξαφανίσει τῆς χολέρας, ἀφιέρωσεν αὐτὸ εἰς τὸν Χεδίβην, συγχαίρει δ' αὐτῷ καὶ

εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν εὐδοκήσαντα νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν πόπον ἀπὸ τῆς νόσου.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς λόγον ποιεῖται περὶ τῆς αἰσχροκερδείας τῶν σαράφηδων, οἵτινες κυκλοφοροῦσι κίβδηλα δίγροσα ἀνενοχλήτως. Τὰ πωλοῦσι πρὸς δύο γρόσια, ὕστερον τὰ ἀγοράζουσι πρὸς ἓν μόνον γρόσι, κατόπιν τὰ ἀσπρίζουν διὰ χημικῆς τινος σκευασίας, καὶ πάλιν τὰ παρουσιάζουν εἰς τὴν ἀγοράν. Τίς οἶδε πόσοι ἐξ αὐτῶν θὰ πλουτήσουν τοιουτοτρόπως, θὰ ἔλθουν μίαν ἡμέραν εἰς Ἀθήνας καὶ θὰ βαπτισθῶσιν ὁμογενεῖς.

Τὸ σημερινὸν φύλλον τοῦ «Παλιανθρώπου» εἶνε ἄξιοσημείωτον ἐπὶ πρωτοτυπίᾳ, καθ' ὃ περιέχον τὴν αὐτοβιογραφίαν καὶ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ συντάκτου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ὄψιν δύναται πᾶς νὰ θαυμάσῃ ἀποτυπουμένην ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι, ἐπιβάλλουσαν, μὰ τὸ κρασί μὲ τὰ μεγάλα μουστάκια καὶ τὰ ματογάλια, καὶ τὰ φουντωμένα μαλλιά. Ἀξίζει νὰ τὸν καμαρώσετε, καὶ νὰ διαβάστε τὴν βιογραφίαν του, ἐν ᾗ τὰ ἐρωτικά του κατορθώματα συνοψίζονται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Παλιανθρώπου τὰ δημοσιογραφικά.

Καὶ Σμυρνιώτικα: Ἐν Βουρνόβᾳ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ εἰκοσαημέρου πανηγύρεως κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τελουμένης, δύο κυρίαι, εἰς καλὴν τάξιν ἀνήκουσαι, ἐπιάσθησαν ὄχι μόνον μαλλιὰ μὲ μαλλιὰ μεταξύ των, ἀλλὰ κατήντησαν ἀνδρικώτατα καὶ μέχρι ρεβόλβερ, ὅπερ ἀνέσυρεν ἀπειλητικῶς ἡ ἑτέρα, ἡ ὁποία βεβαίως θὰ ἐκέρδησε καὶ τὸ βραβεῖον τῆς παλληκαριᾶς. Δύο δὲ πρόσωπα, λίαν γνωστὰ ἐν Βουρνόβᾳ, κατὰ τὰς Σμυρναϊκὰς ἐφημερίδας, ἐρίσαντα κατά τινα χρόνον, ἐτελείωσαν τὴν ἔριδα διὰ ραβδισμῶν.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Διεθνὲς Ἰατροσυνέδριον ἐδημοσίευσε πίνακα, ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ πόλεις καὶ αἱ ἐπαρχίαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπου εἰσέβαλεν ἡ χολέρα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῃ θυμάτων καὶ αἱ ἡμερομηνίαι τῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς ἐξαφανίσεως αὐτῆς. Αἱ περιεχόμεναι πληροφορίαι ἐκτείνονται ἀπὸ 10 Ἰουνίου μέχρι 3 Αὐγούστου 1883. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐγένοντο 25,023 θάνατοι ἐκ χολέρας.

Καὶ ἐν ὄνειρον ὁμονοίας ἐκ τῆς *Ὁμονοίας*:

Κατὰ προτροπὴν τῆς ἐφημερίδος Ραμπαγᾶ συνέστη ἐν Ἀθήναις σύλλογος τῶν δημοσιογράφων!

Αὔριον τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ Παραδείσῳ, μετὰ τόσας ἀναβιβάσεις ἔργων παταγωδῶν ἢ ὀχληρῶν, διδάσκεται, δόξα τῷ Θεῷ, τὸ **Μέσσος** τοῦ Σαρδοῦ, διαπρεποῦς δραματικοῦ συγγραφέως καὶ ἀκαδημαϊκοῦ. Σπεύσατε αὔριον νὰ τὸ ἀπολαύσετε, διότι ὀλίγαι μόνον ἑσπέραι ὑπολείπονται εἰς τὴν θερινὴν μακαριότητα. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ, χάρις εἰς τὴν φιλότιμον δεξιότητα τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ταβουλαρὴ καὶ τὴν φιλοκαλίαν μεθ' ἧς ἐγένετο ἡ μετάφρασις ὑπὸ τοῦ νέου κ. Δημητριάδου.

— Ἐπανῆλθεν ὁ Σουρῆς ἐκ τῆς μέχρι Θηβῶν ποιητικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς, ἂν θέλετε, ἐκδρομῆς του, φέρων εἰς τὸ κεφάλι του τὰς ἐντυπώσεις του ἐμμέτρους πάντοτε.

— Προσεβλήθησαν χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεῖ εἰς ἐκ Θήρας ἀνεμβολίαστος καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐνεβολιάσθησαν ἀναγκαστικῶς ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Κρηνῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Διομήδους περὶ τὰ 115 ἄτομα καὶ κατὰ τὴν Φρεαττὺν 20.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆ. ἀριθ. 553)

Ἀλλ' ὡσεὶ εἶχε λησμονήσει αἴφνης τὴν ἀπόφασιν νὰ τραπῇ εἰς φυγήν, περιέβλεψε κύκλῳ οἷον ζητῶν τι· οἱ ὀφθαλμοί του εἶχον τὴν ἀποπλάνησιν τῆς παραφροσύνης.

Ἐν τούτοις ἡ ἰδέα τῆς φυγῆς ἐπανῆλθεν αὐτῷ· διηυθύνθη πρὸς θύραν τινά.

— Οὐχί, ἀπ' ἐδῶ, ἐψιθύρισεν· ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους... Διὰ τῆς κρυφίας κλίμακος, τῆς ὁδοῦ Ποντιώ!...

Ὥρμησεν εἰς τὴν ἄλλην θύραν τοῦ δωματίου αὐτοῦ, ἤνοιξεν αὐτὴν ἀποτόμως καὶ προυχώρησε βήματά τινα. Ἀνὴρ μελανείμων, ἅμα ἤνοιξεν ἐκεῖνος τὴν θύραν, εὑρέθη αἴφνης πρὸ αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔμελλε νὰ τῷ φράξῃ τὴν ὁδόν.

Ἦτο ὁ ὑπηρέτης τοῦ μαρκησίου Σαμαρὰνδ, ὅστις βαρυνθεὶς ν' ἀναμένῃ εἰς τὴν θύραν τῆς ὁδοῦ, ἀπεφάσισε τελευταῖον μὲ κίνδυνον τοῦ νὰ συλληφθῇ ὡς κλέπτης νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἐν τῇ παραζάλῃ του ὁ βαρόνος ἐξέλαβε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀστυνόμον. Δὲν εἶδεν ὅτι ἦτο μόνος, ὅτι ὀπισθοδρόμησεν ἔντρομος, ἀπεναντίας ἐφαντάσθη ὅτι ὀπισθέν του ὑπάρχει οὐλαμὸς ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ ἔξοδοι τοῦ μεγάρου ἐφυλάσσοντο ὑπὸ χωροφυλάκων.

Τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον κτύπημα. Τὸ ὀλίγον λογικὸν ὅπερ τῷ ἔμενε ἀπεσβέσθη. Ἐξήγαγε κραυγὴν ὑπόκωφον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἀπομακρυνόμενος, τοὺς βραχίονας ἔχων τεταμένους ὑπὸ τοῦ φόβου. Ἀσθμαίνων, ζαλισμένος, παράφρων ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἐκλείδωσεν αὐτὴν καλῶς.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ὑπηρέτης τοῦ μαρκησίου κατήρχετο τὴν κρυφίαν κλίμακα, ὅπως καταβῇ εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ θέσιν του.

Ὁ βαρόνος κεκυφώς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀμέτρως ἠνεωγμένους ἔχων, περιστρεφομένους περὶ τὴν κόγχην, ἠκροάζετο. Αἴφνης ἦχος φωνῆς ἔρθασε μέχρις αὐτοῦ. Ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀποχωριζομένων. Σχεδὸν ἀμέσως ὁ βαρόνος ἤκουσε τὰ βήματα τοῦ Ραοὺλ ἐπὶ τῆς κλίμακος. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν τὰ βήματα ταῦτα ἦσαν τὰ τῶν πρακτόρων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἐρχομένων πρὸς σύλληψιν τοῦ κλέπτου καὶ τοῦ δολοφόνου.

Ἠνωρθώθη μὲ σπινθηροβολοῦντας ἐκ μανίας ὀφθαλμούς. Ἐν τῷ λάρυγγι αὐτοῦ ὑπῆρχε ρόγχος, ὃν ἐπηκολούθησεν ὑπόκωφος γρυλλισμός.

— Ἀ! ἄ! θέλουσι νὰ μὲ συλλάβωσιν. Οὐχί, οὐχί, δὲν θέλω.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφίᾳ, τῇ 19)21ῃ Αὐγούστου.

Θὰ ἐνδιαφέρῃ ἴσως ὑμᾶς νὰ μάθητε κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην τῆς Βουλγαρίας στιγμὴν, ὅτε ὁ ἡγεμὼν δὲν δέχεται τοὺς Ρώσους αὐτοῦ ὑπουργοὺς, ὅτε κολακεύει τὸ ἰθαγενὲς πολιτευόμενον στοιχεῖον, ὅτε διασταυροῦνται καθημερινῶς ἀντιφατικώτεραι ἑκάστοτε φῆμαι περὶ πολιτικῶν μεταβολῶν, ὁποῖοι εἰσὶν οἱ βούλγαροι πολιτικοί. Ἐὰν ἀληθῶς ἐνδιαφέρει ὑμῖν, ἀνάγνωστε τὴν ἑπομένην περιγραφὴν,—ἣν προσεπάθησα νὰ καταστήσω ὡς οἷόν τε πιστὴν,—βουλγάρου πολιτικοῦ.

Ὁ βούλγαρος πολιτικὸς εἶνε ἢ ἀρχαῖος δικηγόρος ἢ πρώην διδάσκαλος καὶ ὀφείλει τὸν τίτλον του εἰς ὑπηρεσίας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἰδανικάς, ἃς παρέσχεν εἰς τὸ ἔθνος του. Συνήθως εἶνε πτωχὸς,—καὶ ἂν μὴ ἔχῃ ἄλλην ἀρετὴν, τοὐλάχιστον εἶνε τίμιος. Γράφω τὴν λέξιν *τοὐλάχιστον*, διότι εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα, καὶ ἂν πιστεύσωμεν μάλιστα τὰ φύλλα τῆς πόλεως τοῦ Κέκροπος, δὲν προσεβεύουσιν οἱ σημερινοὶ πολιτευόμενοι τὴν θεωρίαν hanesey is the lest policy. Τὴν τιμιότητα ὅμως ταύτην τοῦ βουλγάρου διπλωμάτου δὲν συνοδεύει καὶ μεγαλοφυΐα, οὐδὲ διαγεγραμμένον τι σχέδιον πολιτικῆς πορείας. Ὁ καλούμενος φιλελεύθερος, ὁ libéral, κατὰ τὴν λέξιν, ἣν καθιέρωσαν ἐν τῇ γλώσσῃ των, εἶνε αἰσθηματίας μᾶλλον καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῆς καρδίας του εἴπερ τι καὶ ἄλλο. Ὁμιλῶν περὶ Ρωσίας καὶ θυσιάζων εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικήν του αὐθυπαρξίαν, λέγει ὅτι οὕτως ἐννοεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκείνους, ὧν τὸ αἷμα ἔτι ἐρυθραίνει ἐπὶ τῶν βράχων καὶ φαράγγων τῆς πατρίδος του. Ἐὰν ἀπαλλάγῃ τῶν τούρκων τῇ δυνάμει τοῦ ρωσικοῦ κολοσσοῦ, νομίζει ὅτι εἶνε δίκαιον νὰ καταποθῇ καὶ αὖθις ἁπλῶς, διότι ὁ μέλλων νὰ τὸν καταβροχθίσῃ εἶνε ὁ εὐεργέτης. Ἀφέλεια ἀληθῶς ἀνταξία τοῦ ἀπογόνου τῶν Συμεὼν καὶ Σαμουήλ!

Εἶνε λίαν ἐργατικὸς ὁ Βούλγαρος πολιτευόμενος· ὅταν εὑρίσκεται ἐν ἐνεργείᾳ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου χαιρετᾷ αὐτὸν ἐν τῷ γραφείῳ του καὶ ἡ ὠχρὰ ὄψις τῆς σελήνης τὸν βλέπει οἴκοι ἐπανερχόμενον. Δὲν θὰ τὸν ἴδητε ἐπιδεικνύμενον τὴν ἀτομικότητά του ἐν δημοσίῳ περιπάτῳ. Δὲν θὰ τὸν ἀπαντήσετε ποιούμενον ἢ τὰς ὑπὸ τῆς αὐστηροτάτης ἐθιμοτυπίας ἀπαιτουμένας ἐπισκέψεις. Δὲν χορεύει· καὶ ἐπὶ βραχύτατον χρόνον θὰ τὸν ἴδετε ἐντὸς τῆς αἰθούσης χοροῦ. Δὲν εἶνε ἐκ τῶν χαριέντων ἐκείνων διπλωματῶν, οἵτινες ἐπιδιώκουν τὴν πρόσδον των παρὰ τὸν ποδόγυρον σημαινούσης τινος ὡραίας. Ὅταν εὑρίσκεται—ἐν ἀπεργίᾳ σχεδὸν ἔγραφον—ἐν διαθεσιμότητι, καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν ἐπιστημονικῶν φυλλαδίων πρὸς μόρφωσιν τοῦ ἔθνους του, ἢ ποιητικῶν πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν φρονημάτων του. Εἶνε εὐσυνείδητος ὑπηρέτης τῆς πολιτείας ὁ διπλωμάτης μου Βούλγαρος.

Ἐνδύεται ἁπλούστατα καὶ τυπικώτατα. Στολὴ μέλαινα περιβάλλει τὸ στρογγύλον καὶ βραχὺ αὐτοῦ ἀνάστημα καὶ λευκὸν λαιμοδέτην περιτίθεται εἰς τὸ λευκόν του ὑποκάμισον. Κρύπτει δὲ τὴν φαλακριζουσαν ἡ φαλακρὰν ὅλως κεφαλήν του ἐντὸς κυλινδροειδοῦς *κλάκ*, ὅπερ ἀφαιρεῖ προθυμότατα καὶ πρὸ αὐτῶν τῶν κλητήρων τῶν ὑπουργικῶν γραφείων. Κρατεῖ ὑπὸ μάλης ἀείποτε μέγα τι χαρτοφυλάκιον, ἐν ᾧ περικλείονται πλεῖστοι ὅσοι φάκελλοι σπουδαιοτάτων, ὑποθέτομεν πάντες οἱ τυχαῖοι μὴ διπλωμάται θνητοί, ἐγγράφων. Τὸ ἦθός του εἶνε σοβαρὸν καὶ γέλως οὐδέποτε διανοίγει τὰ χείλη· μειδίαμα ἐπανθεῖ σπανιώτατα εἰς αὐτά. Εἶνε σοβαρότατος ὁ κρατῶν ἡνίαν τινὰ τοῦ πολιτικοῦ ἅρματος τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας.

Αἱ γνώσεις του εἶνε ὀλίγαι, μεμετρημέναι, ἀλλ' ἐγκύκλιοι. Γνωρίζει τὴν ἑλληνικὴν, εἰς ἣν συνέγραψε καὶ βιβλία, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἔκθεσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' οὐδέποτε θέλει νὰ φα-

---

Ἀπειλῶν ἐδείκνυε τὴν πυγμὴν ὡσεὶ θέλων νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ φαντασιώδους ὄντος.

— Ὀπίσω, ἀγρεῖοι, ἄθλιοι! Δὲν συλλαμβάνομαι! Εἶμαι ὁ βαρόνος Δεσιμαΐζ! Ἔπειτα ἀπομακρυνόμενος περιδεής.

— Τοὺς ἀκούω, ἀναβαίνουν, ἔρχονται, μέλλουν νὰ διαρρήξουν τὴν θύραν.... Ἀ! ἄ! οἱ χωροφύλακες, οἱ ἄνθρωποι τῆς δικαιοσύνης μετὰ ἐρυθρᾶς στολῆς, οἱ ἔνορκοι... Ποτέ! ποτέ! Ἰδοὺ αὐτοί! ἰδοὺ αὐτοί!... Ἀ! οἱ ἄνανδροι, οἱ λῃσταί, μὲ κρατοῦσι, μὲ στραγγαλίζουσι!... Πνίγομαι, πνίγομαι!...

Καὶ μανιώδης διευθύνων γρονθοκοπήματα, λακτίσματα.

— Ἀφετέ με, ἄφετέ με, ἀνέκραξε. Θέλετε νὰ μὲ σύρητε, εἰς τὴν φυλακήν... Οὐχί, οὐχί. Θὰ σᾶς διαφύγω, κακοῦργοι, ἀχρεῖοι, δὲν θὰ μὲ συλλάβετε ζῶντα!

Ὥρμησεν εἰς τὸ πιστόλιον γελάσας σαρδώνιον.

— Ἔφυγα! ἔφυγα! ἀνέκραξε· σκώπτων τὴν δικαιοσύνην καὶ ὅλους τοὺς χωροφύλακάς της!

Καὶ ἔθετο τὸν σωλῆνα ἐντὸς τοῦ στόματος.

Τὸ ἐκκρεμὲς ἐσήμανε τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ μεσονυκτίου.

Ἐπίεσε τὴν σκανδάλην. Ὁ τρομερὸς κρότος τῆς ἐκκρήξεως ἀντήχησε καθ' ἅπαν τὸ μέγαρον. Αἱ ὕελοι τῶν παραθύρων ἐκλονίσθησαν, τὸ δὲ δωμάτιον ἐπληρώθη καπνοῦ τῆς πυρίτιδος.

Ὁ βαρόνος ἔπεσεν ἀνεστραμμένος, τῆς κάτω σιαγόνος συντριφθείσης καὶ τοῦ κρανίου ἀνοιχθέντος. Τὸ αἷμα ἔρρεεν ἐπὶ τοῦ τάπητος ὡς ἀπὸ πηγῆς.

Α'.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΑΝΤΟΣ.

Ὁ Ραοὺλ θέσας τὸν σωλῆνα τοῦ πιστολίου ἐντὸς τοῦ στόματος ἔμενεν ἀκίνητος, προσηλωμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ βλέπων τὸν ὡροδείκτην προχωροῦντα ἀνέμενε τὴν τρομερὰν στιγμήν.

Ἡ ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ πατρός του ἐκπυρσοκρότησις ἔκαμεν αὐτὸν ν' ἀνατιναχθῇ. Ἀλλ' εὐθὺς οἱ ὀφθαλμοί του ἐρωτίσθησαν.

— Ἡ σειρά μου! ἐψιθύρισε.

Καὶ ἐπίεσε τὴν σκανδάλην.

Ἀλλὰ κρότος ξηρὸς, ὅμοιος μὲ τὸν τοῦ μαστιγίου, ἠκούσθη. Μόνον τὸ καψύλιον ἐκπυρσοκρότασε καῦσαν μικρά τινα μόρια πυρίτιδος.

— Κρῖμα! ἐπερώνησεν ὁ νεανίας. Ὤ! πόσον ἀδέξιος εἶμαι... Καὶ μολαταῦτα ἐπλήρωσα καὶ τοὺς δύο σωλῆνας μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς. Πλησιάσας τὸ φῶς, ὅπως πληροφορηθῇ διατί τὸ ὅπλον ἀπέτυχεν!

—Ὦ! ὦ! εἶπε τὸ πιστόλιόν μου ἐκενώθη. Ἀλλὰ ποῖος λοιπόν!... Ἰδοὺ αἱ σφαῖραι.

Τῳόντι δὲ ἦσαν ἐπὶ τῆς ἑστίας.

νερώσῃ τὴν εἰδημοσύνην του· προτιμᾷ νὰ ὁμιλῇ τὴν γαλλικὴν ἢ γερμανικήν, ἃς ἐπίσταται ὁπωσδήποτε καλῶς, ἀλλὰ γράφει μετρίως, καὶ κατὰ στιγμὰς ἀδιαθέτους, μετριώτατα. Ἐπιτηδεύεται τὸν ῥήτορα καὶ ἔχει τὴν ἀδυναμίαν νὰ συρράπτῃ μακρὰς φράσεις,, ἐν αἷς δυστυχῶς ἐπαναλαμβάνονται συχνότατα αἱ αὐταὶ λέξεις, διότι ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα δὲν ἀπέκτησεν ἔτι λεξιλόγιον πλούσιον καὶ ποικίλον. Ἀλλ' εἶνε διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ πρέπει νὰ τῷ συγχωρηθῇ ἡ πολυλογία του.

Δὲν ἀγαπᾷ οὔτε τοὺς Ἕλληνας, οὓς πρώτους μισεῖ, οὔτε τοὺς Τούρκους, κατὰ δεύτερον λόγον ἐρχομένους εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀντιπαθειῶν του, οὔτε τοὺς Ρουμούνους,, οὔτε τοὺς Σέρβους, οὔτε τοὺς μαυροβουνιώτας· δὲν ἀγαπᾷ τοὺς γείτονάς του καὶ κατὰ μεγαλείτερον λόγον τοὺς ξένους, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐνασμενίζεται ἐπιδεικνύων τὴν σημασίαν τοῦ ὡς κυβερνῶντος τὴν χώραν του. Μεθ' ὁποίας ὑπερηφανίας θὰ ἔλεγε πρὸς ἕνα Βίσμαρκ ἢ Γλάδστωνα auche io Sono pittove. Ὅ,τι ἀγαπᾷ εἶνε οἱ Ρῶσσοι μόνοι καὶ τὸ βαλάντιόν του.

Διότι ὁ βούλγαρος πολιτικὸς εἶνε λίαν φειδωλός. Δὲν ἐπιβαίνει ἁμάξης· ἀλλὰ πεζῇ πορεύεται εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του. Μόλις δὶς τοῦ ἔτους ἀνακαινίζει τὰ ἐνδύματά του, καὶ δὲν ἀλλάσσει καθ' ἑκάστην ὑποκάμισον. Φυλάσσει τὸ χρῆμά του, ὡσεὶ ἦν ἔμπορος προτιθέμενος νὰ χρεωκοπήσῃ. Εἰς τοὺς ἡγεμονικοὺς χοροὺς πορεύεται φέρων τὰ αὐτὰ καὶ πέρισυ χειρόκτια καὶ τὴν γαμηλιαίαν *βελάδαν* του, ὡς ἁπλοῦς τις τῶν Παρισίων Bourgeois. Ἐν διαθεσιμότητι δὲν χάνει στιγμὴν ἐξακολουθῶν τὸ ἐπάγγελμά του ὡς δικηγόρος ἢ διδάσκαλος. Τὸν σέβομαι δι' αὐτὸ διότι ἔχει τι τὸ δημοκρατικὸν ἡ ἐπάνοδος αὕτη εἰς τὴν χορείαν τῶν μὴ προνομιούχων θνητῶν . . .

Καλὲ καὶ ἀγαθὲ βούλγαρε διπλωμάτα, παρέστησα καλῶς τὰ προσόντα σου ἢ ἀπέτυχον εἰς τὴν εἰκόνα ; Συγχώρει ἂν τὴν κατέστησα λίαν ἀληθῆ. Τὰς ἀρετάς σου θὰ θάψῃ τὸ παρελθὸν καὶ ἡμέραν τινὰ θὰ εὑρεθῶσι ἀνειλικρινέστεροι ἐμοῦ νὰ στιγματίσωσι τὰς κακίας σου !

Πρόσπερος

ΣΤΑΦΙΣ*

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 25 Αὐγούστου.

Ὁ καιρός, ἀφ' ὅτου ἔγραψα ὑμῖν, ἐξακολουθεῖ λαμπρός, συντελῶν εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ καρποῦ, καὶ ἐλπίζεται, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτος μετὰ 10—15 ἡμερας νὰ συγκομισθῇ ξηρός.

Εἰς Πάτρας, ὡς γινώσκετε, ἐφορτώθησαν τὰ πριμαρόλια, αἱ δὲ τιμαὶ ἤνοιξαν ἀπὸ τὰ 35—38—39 ἐπαρχιακὰ καὶ μικρὰ μερὶς μὲ 41 ταλ. τὰ δὲ πατρινὰ βρεγμένα καλὰ 40. Ἐνταῦθα ἀκόμη δὲν ἐγένοντο ἀγοραί. Μόνον εἰς τὸν Κάμπο ἠγοράσθησάν τινες ποσότητες εἰς τὰς δραχ. 200—205.

Αἱ φορτώσεις ἄρχονται εἰς Κατάκωλον τὴν προσεχῆ δευτέραν, καίτοι δὲν συνεκομίσθη εἰς τὰς ἐκεῖ ἀποθήκας σταφιδοκαρπὸς ἱκανὸς πρὸς συμπλήρωσιν φορτίου, ὅπερ ἀξιοῦσι νὰ λάβωσι πέντε πρακτορεῖα διαφόρων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, οὗ ἕνεκα προοιωνίζεται μέγιστος συναγωνισμός.

Ὡς προέγραφον ὑμῖν ἕνεκα τῆς καταπεσούσης ἐν ἀρχῇ βροχῆς οἱ ἔμποροι δὲν ἔχουσι θάρρος νὰ προβῶσιν εἰς πράξεις, φοβούμενοι μὴ πάθωσι τὰ τοῦ 1877. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο οἱ κύριοι πράκτορες τῶν ἀτμοπλοίων νὰ μὴν ἐπιζητῶσι παρακαίρους φορτώσεις βιάζοντες οὕτω τοὺς ἐμπόρους εἰς ἀγορὰς διὰ τῶν ἀφίξεων τῶν ἀτμοπλοίων των, αἵτινες παραβλάπτουσι καιρίως τὰ συμφέροντα οὐχὶ μόνον τῶν ἐμπορευμένων ἀλλὰ καὶ τῆς κτηματικῆς τάξεως.

Ἠλεῖος

*) Αἱ εἰδήσεις τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἐλάβομεν χθὲς εἶνε προγενέστεραι τῶν περὶ βροχῆς τηλεγραφημάτων ἅπερ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου φύλλῳ.

— Ἰδοὺ καὶ ἡ πυρῖτις... Ἦτο ἐρριμένη ἐπὶ τοῦ μαρμάτῆς ἑστίας, τὸ δὲ χαρτίον εἶχε ριφθῆ πλησίον.

Ὁ Ραοὺλ ἔρριψε τὸ πιστόλιον εἴς τινα γωνίαν μετά τινος λύσσης, ἔπειτα διὰ τῶν ἐξηγριωμένων ὀφθαλμῶν του ἐζήτησε πέριξ ἕτερόν τι ὅπλον, ὅπως κτυπηθῇ. Ἡ σπάθη του ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ θήκῃ αὐτῆς ἀνκρτημένη καὶ ὥρμησε νὰ καταλάβῃ αὐτήν. Ἀλλὰ δὲν εὗρε τὸν καιρόν. Ἡ θύρα τοῦ θαλάμου ἠνεῴχθη καὶ ὁ Λανδρὺ εἰσῆλθε.

— Δυστυχῆ ! ἐπερώνησεν ὁ νεανίας, ἐκενώσατε τὸ πιστόλιόν μου ;

— Μάλιστα, κύριε, ἐγώ.

— Διατί, εἰπὲ καὶ ἐν τινι δικαιώματι ;

— Κύριε Δεσιμαΐζ, ἀπήντησεν ὁ Λανδρὺ, ἐνήργησα κατὰ τὰς ὁδηγίας, ἃς ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου μου.

— Τοῦ κυρίου σου !

—Εἶμαι ἐνταῦθα Φρειδερῖκος,ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου Δεσιμαΐζ· ἀλλὰ μὲ ἴδατε τὴν νύκτα ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πέδρο Κάστορα μετημφιεσμένον εἰς ναύτην· εἶμαι ὁ Σωσθένης Λανδρύ.

— Σεῖς, σεῖς, εἶσθε σεῖς ! ἐπερώνησεν ὁ νεανίας ἔκπληκτος.

— Εἶμαι ἐγώ, κύριε Ραοὺλ, καὶ ὁ ἀληθής μου κύριος εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, θεῖός σας. Ὁ μαρκήσιος δι' ἐμοῦ σᾶς ἀπαγορεύει νὰ φονευθῆτε, διατάσσει νὰ ζήσητε.

— Νὰ ζήσω, νὰ ζήσω ἄτιμος ;

— Ὄχι, κ. Ραοὺλ, ὄχι. Ὁ βαρόνος ἀποδοὺς δικαιοσύνην αὐτὸς ἑαυτῷ, ἀπέπλυνε τὸ ὄνομά σας ἀπὸ τοῦ αἴσχους. Τὸ παρελθὸν ἀπέθανε μαζύ του, ἡ τιμὴ σᾶς μένει !

— Τὰ κακουργήματα τοῦ πατρός μου εἶναι γνωστά !

— Μόνον εἰς τινὰ πρόσωπα. Οἱ κκ. Βιολαίν καὶ Μωριὲν εἶσι φίλοι τῆς μητρός σας· ὁ κ. Πέδρο Κάστορας μέλλει νὰ γίνῃ ὁ γαμβρὸς τοῦ κ. Βιολαίν, ὁ κ. Ἰάκωβος Γρανδὲν εἶνε ἐπίσης φίλος τῆς ὑμετέρας οἰκογενείας. Τὸ ἀποκαλυφθὲν μυστικὸν θὰ τηρηθῇ. Ὁ κ. μαρκήσιος Σαμαράνδ οὐδέποτε ἠθέλησεν οἱ ἀθῶοι νὰ φέρωσι τὴν ποινὴν τοῦ ἐνόχου. Ἀ ! κύριε Ραοὺλ, πρέπει ν' ἀγαπᾶτε τὸν θεῖον τοῦτον, ὅστις σᾶς προστατεύει, νὰ τὸν σέβησθε, νὰ τὸν τιμᾶτε. . . Ἡ εὐγνωμοσύνη ἐπιβάλλει ὑμῖν τὸ καθῆκον τοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ἐν πᾶσι· πρέπει νὰ ὑποκύψητε εἰς τὴν θέλησίν του.

Ποία διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω ἀδελφῶν ! Ὅσον ὁ κ. Δεσιμαΐζ ἦν ἄθλιος, τοσοῦτον ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ ἦτο εὐγενής, γενναιόφρων, μέγας ! Θέλει νὰ ζήσητε, κύριε, ὅπως ἀνακτήσησθε τὰ δικαιώματα τῆς ἐκτιμήσεως τῶν τιμίων ἀνθρώπων, ἅτινα ἀπώλεσεν ὁ πατὴρ ὑμῶν· θέλει νὰ ζήσητε, ἵνα ἀνορθώσητε τὸ ὄνομα τοῦ οἴκου ὑμῶν· τέλος, κ. Ραοὺλ, σᾶς διατάσσει νὰ ζητήσητε χάριν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς σας.

— Ἀδελφή μου ! Ἀ ! Θεέ μου ! Ἐλησμόνησα. . . Τρέξωμεν, τρέξωμεν ταχέως.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΚΩΠΑΙΔΟΣ

Μέγας σάλος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἕνεκα τῶν μετοχῶν Κωπαΐδος. Ἀπὸ **διακοσίων πενήντα φράγκων χρυσῶν** ἐξέπεσεν εἰς **πενήντα χάρτινα** ἑκάστη. Ἐν Συρᾳ ἔχομεν πληροφορίας ὅτι πολλοὶ οἰκογενειάρχαι, οἵτινες ἐπρομηθεύθησαν τοιαύτας ἐκ πίστεως πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀντιπρόσωπόν των κ. Σκουλούδην, περιῆλθον εἰς δεινὴν ἀπελπισίαν. Λέγονται πολλὰ περὶ ταχυδακτυλουργικῆς συναρπαγῆς **πέντε ἑκατομμυρίων.** Ἡ Ἑταιρία καθῆκον ἔχει νὰ διαφωτίσῃ καὶ νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἀγοράν. Προτκαλοῦμεν αὐτὴν ἐπ' ὀνόματι τόσων συμφερόντων νὰ δημοσιεύσῃ τοὺς ἰσολογισμούς της. Δὲν ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀφήσῃ νὰ παρέλθουν ἐν σιωπῇ τοιαῦτα γεγονότα ἐκτιθέντα μέχρις ἐσχάτων διαθημάτων καὶ τὴν Ἑταιρίαν τῆς Κωπαΐδος καὶ τὴν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς *Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως.*

ΦΡΙΚΤΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ταχυδρομικῶς ἐλάβομεν τὸ ἔκτακτον παράρτημα τῶν *Ἡμερησίων Νέων* τοῦ Βερολίνου, ἀγγέλλον ἓν μέγα *σιδηροδρομικὸν δυστύχημα* συμβὰν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, 2 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν ἀπὸ Στέγλιτς εἰς Βερολῖνον ἀμαξοστοιχίαν. Ἐνῷ ἦτο ἑτοίμη πρὸς ἀναχώρησιν, τὸ πλῆθος (καλὴ ὥρα εἰς τὸ Φάληρον) ἀνυπομονοῦν κατῆλθεν ἐπὶ ἄλλης γραμμῆς εἰς τὴν μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πότσδαμ διὰ νὰ καταλάβουν ἀπὸ τῆς πίσω πόρτες ταχύτερα θέσιν, ἂν καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐζήτουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν παρὰ τὸν κανονισμὸν συρροὴν αὐτὴν χιλιάδων, χωρὶς καὶ νὰ κατορθώσουν τίποτε. Ὅτε ἐσφενδονίσθη ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐφ' ἧς τὸ πλῆθος ἡ ἀπὸ Βερολίνου ἁμαξοστοιχία, ἤτις μεθ' ὅλα τὰ δοθέντα σημεῖα δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀναστείλῃ τὸν δρόμον της καὶ οὕτω κατεπλάκωσεν ἢ μᾶλλον ἐκοπάνισε ὅσους ἤλθεν εἰς τὴν γραμμήν της, ἐν ὅλῳ 17 γυναῖκας, 18 ἄνδρας καὶ 6 παιδία. Οὕτως ἐτιμωρήθη αἱματηρότατα ἡ σπουδὴ τοῦ νὰ καταλάβωσιν θέσιν, ἄλλο παλιν αὐτὸ κτηνῶδες ἐνστικτον τῶν μωρῶν ἀνθρώπων.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Γ.'

Μουσικὴ ἀπὸ μακρυά.—Ἄνθη ἠλεκτρικά.—Ὅτου ἡ ἀστραπὴ βλέπεται ἀπὸ κοντά.—Σιδηρόδρομος χωρὶς ἵππους καὶ χωρὶς ἀτμόν.

Σπουδαιότατον τμῆμα ἐν τῇ Βιενναίᾳ Ἐκθέσει εἶνε ὁ λεγόμενος *Τηλεφωνικὸς θάλαμος.* Ὁ θάλαμος οὗτος συνδέεται διὰ τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων μετὰ διαφόρων θεάτρων καὶ μουσικῶν συμφωνιῶν, ἕκαστος δὲ τῶν ἐπισκεπτῶν τείνων τὸν ἠχοδόχον εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ἀκούει τῆς *ἄριες* τῶν ὁπερῶν καὶ τὰς ἁρμονίας τῶν συμφωνιῶν. Πρῶτος εὐτυχὴς, ὅστις ἤκουσεν ὁλόκληρον πρᾶξιν μελοδράματος ἐν τῷ μαγικῷ τούτῳ θαλάμῳ, ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος, πρὸς τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν, ἐπεσπεύθησαν πολὺ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐκθέσεως. Ὁ ἴδιος εἰσήχθη καὶ εἰς τὸ Ἠλεκτρικὸν θέατρον καθ' ἣν στιγμὴν ἔκαμνον δοκιμὰς αἱ ὡραιότεραι χορεύτριαι τοῦ Βιενναίου Μελοδράματος, *κεγκλίζὲ* αἱ πλεῖσται, ἀλλ' οἱ νεώτεροι βασιλεῖς δὲν τρομάζουν ἀπὸ τέτοια πράγματα, ἴσως μάλιστα καὶ εὐχαριστοῦνται. Τὸ θέατρον τοῦτο φωτίζεται δι' ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ τῶν φώτων τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ εἶνε, ὡς λένε, *θαῦμα ἰδέσθαι !*

*

Ὁ κηπουρὸς Βρονῶλδ ἐξέθεσεν ἐν τῇ Θόλῳ δύο κρυσταλλίνας ἀνθογάστρας, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀνθοῦσι καὶ αὐξάνουν ἐντὸς τῶν νεωτέρων μυροβλήτων αἰθουσῶν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυτῶν τοῦ κ. Βρονῶλδ οὔτε διὰ τοῦ ἡλίου γίνεται, οὔτε διὰ τῶν θερμῶν πνοῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων τῶν σαλονίων, ἀλλὰ διὰ τοῦ θαυματουργοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Δύο φωτολαμπίδια ἐπὶ τοῦ καλύμματος τοῦ ὑελοσκεποῦς κιβωτιδίου κρύπτουσι καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν καὶ ἥλιον διὰ τὰ ἠλεκτρόπνευστα φυτά. Καὶ ἐπειδὴ σᾶς ὁμιλήσαμεν ἤδη περὶ τοῦ ὕπνου τῶν φυτῶν, σᾶς λέγομεν ὅτι εἰς τὰ δι' ἠλεκτρισμοῦ τρεφόμενα φυτὰ ἀπαγορεύεται ὁ ὕπνος· ὡς νὰ συμμετεῖχον τῆς λῃστείας τοῦ Δέγγλερη καὶ ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Κοσσονάκου εἰς ἀναγκαστικὴν ἐξομολογητικὴν ἀϋπνίαν. Αὐτὰ πρέπει ἀδιακόπως νὰ αὐξάνουν, διότι καὶ ἀδιακόπως ὁ ἠλεκτρισμὸς δουλεύει. Τὸ ἄλλο κιβωτίδιον περιέχει φυτὰ αὐξήσαντα διὰ τῆς συνήθους μεθόδου, πρὸς ἀντίθεσιν τῶν διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Οἱ ἰδόντες παραβάλλουν τὰ μὲν φυσικῶς αὐξάνοντα πρὸς τὰ κοκκινομάγουλα καὶ χονδρὰ χωριατόπουλα, τὰ δὲ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πρὸς τὰ λεπτὰ, ἀλλὰ χαριτωμένα παιδία τῶν πρωτευουσῶν.

*

Περιεργότερον τμῆμα εἶνε τὸ τῶν πειραματικῶν ὀργάνων. Ἐκεῖ συνωθοῦνται καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταί, ἐξηγοῦντες διάφορα φαινόμενα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἐκεῖ δύναταί τις νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, χωρὶς νὰ φοβηθῇ μήπως πέσῃ κεραυνόπληκτος, τὴν φύσιν τῆς ἀστραπῆς, πῶς δὲν σχηματίζει εὐθείαν γραμμὴν, ἀλλὰ ὁλόκληρον δίκτυον γραμμῶν, ἀπαραλλάκτως ὡ. αἱ διασταυρούμεναι διευθύνσεις τοῦ κισσοῦ. Ἐκεῖ σπουδάζει τις τὰ λεγόμενα κυμάτια τοῦ ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος, τὰς μαγνητικὰς καμπύλας, καὶ τὰ μικροσκοπικὰ ἀκόμη ρευμάτια, τὰ διερχόμενα φέρ' εἰπεῖν τὴν καρδίαν τοῦ βατράχου, ὅταν νεκρὸς ἤδη ζῇ καὶ κινεῖται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

*

Ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος! νὰ τρέχῃς δηλαδὴ ἐφ'ἁμάξης χωρὶς ἄλογο καὶ χωρὶς ἀτμόν, καὶ ὅμως νὰ τρέχῃς, ταῦτὸν εἰπεῖν νὰ πετᾷς ! Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐπὶ τὸ εἰδυλλιακώτερον, ν' ἀκοῦς γλυκὰ γλυκὰ κελαδοῦντα κουδουνάκιά τινα, ὡς νὰ ἦσο εἰς ῥάχην τινα βουνοῦ καὶ ἤκουες ρεμβάζων ἐκεῖ βόσκον ποίμνιον. Πῶς κινεῖται λοιπὸν ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος, ὁ νέος αὐτὸς σιωπηλὸς διάβολος, ὅστις πολλῶν χωρικῶν εὐσεβεῖς ψυχὰς προώρισται νὰ ταράξῃ ; ἰὰ τοῦ Δυνατοῦ τῆς ἠλεκτρικῆς μεταφορᾶς δυνάμεως ! Τὸ πείραμα τοῦτο ἐγένετο πρώτην φορὰν πρὸ δεκαετίας ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῆς Βιέννης ὑπὸ τοῦ γάλλου μηχανικοῦ Φονταίν. Οὗτος συνέδεσε τὰ σύρματα δύο εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων ἀπ' ἀλλήλων εὑρισκομένων δυναμοηλεκτρικῶν μηχανῶν, ἐξ ὧν ἡ μία (ἡ γεννητικὴ) τίθεται εἰς κίνησιν δι' ἀτμομηχα-

νῆς. Τῇ αὐτῇ στιγμῇ ἤρχισε νὰ κινῆται καὶ ἡ ἐν ἄλλῳ τόπῳ εὑρισκομένη (δευτερεύουσα) μηχανὴ δι' ἀναλόγου μέρους τῆς ἀρχῆθεν εἰς ἐνέργειαν τεθείσης ἀτμοδυνάμεως, ἀρκετοῦ ὅπως κινῶνται ἐν ὁμοειδεῖ λειτουργίᾳ ἐν τυπογραφικὸν πιεστήριον, μία ὑδραντλία καὶ ἄλλαι παρόμοιαι μηχαναί. Τοῦθ' ὅπερ ἐδείκνυεν ὅτι διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μεταβιβάζεται ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέρος δύναμις. Ἔκτοτε ἐγεννήθη ἡ ἐλπὶς ὅτι ἀργὰ ἢ ὀγλήγωρα θὰ κατορθωθῇ ἡ χρησιμοποίησις τῆς δυνάμεως τοῦ ὕδατος ποταμῶν, λιμνῶν, καταρρακτῶν, αὐτῆς ἀκόμη τῆς παλιρροίας καὶ τῆς ἀμπώτιδος, πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἰσχυρῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, αὐτὰ δὲ δι' ἀπομεμονωμένων συρμάτων νὰ βάλλωνται εἰς κίνησιν καὶ χρησιμοποιῶνται οὕτω καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς διευθύνσεως πρὸς διαφόρους σκοποὺς ἐνεργείας. Ἡ πρώτη ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας στεφθεῖσα ἀπόπειρα μεταφορᾶς δυνάμεως—τοῦθ' ὅπερ καταντᾷ τὸν ἠλεκτρισμὸν γίγαντα ἑκατομμυριοδύναμον Μανιάτην τῆς ὑφηλίου—ἐγένετο ὑπὸ τῶν μηχανικῶν Κρετὲν καὶ Φέλιξ ἔν τινι ζαχαροποιείῳ, ὅπου δι' ἠλεκτρισμοῦ ἐγένετο ἡ ἀπὸ τῶν πλοίων ἐκφόρτωσις τῶν κοκκινογουλίων, ἠρωτριώθησαν δὲ εἰς χιλίων μέτρων ἀπόστασιν ἀγροὶ ὅπου ἐπρόκειτο νὰ φυτευθοῦν κόκκινογούλια.

Κατὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 1879 Βιομηχανικὴν Ἔκθεσιν τῆς Βιέννης ὁ μεγαλοφυὴς ἠλεκτρικὸς Βέρνερ Σίμενς ἐξέθεσε τότε τὸν πρῶτον ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον, μῆκος ἔχοντα 300 μέτρων, δοθέντα εἰς δημοσίαν χρῆσιν, τῇ δὲ 12ῃ Μαΐου 1881 ὁ αὐτὸς Σίμωνς ἐνεκαινίασε τὸν ἰδίᾳ δαπάνῃ κατεσκευασθέντα ἐν Βερολίνῳ ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον μήκους διώμισυ χιλιομέτρων. Μετὰ τὰς ἀποπείρας αὐτὰς κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου μᾶλλον τελειοποιημένος καὶ βελτιωμένος ὁ ἐν τῇ Ἠλεκτρικῇ Ἐκθέσει σιδηρόδρομος, περὶ τοῦ ὁποίου φυλάξατε τὴν ὄρεξίν σας διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ χώρα τῶν Κομαλίων. Βιβλίον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων περιγράφει ταξείδιον εἰς τὴν βορειοανατολικὴν Ἀφρικὴν, ἀνὰ τὴν χώραν τῶν Κομαλίων. Μεταξὺ ποικίλων πληροφοριῶν περὶ αὐτῶν, μανθάνομεν ὅτι πιστεύουν εἰς τὴν μετεμψύχωσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐλεοῦντες τὰ ζῶα, ᾠκοδόμησαν ἄσυλα προσιτὰ εἰς κάθε ζῶον ἄρρωστον ἢ κακομεταχειρισμένον. Ἱερεῖς ἐπιμελοῦνται μετὰ περιπαθοῦς φροντίδος διαφόρων εἰδῶν κτήνη, πρόβατα, σκύλους πλανοδίους κλπ. Ἀνοίγουν εἰς τὴν γῆν τρύπας, τὰς ὁποίας γεμίζουν μὲ κόκκους σίτου διὰ νὰ τρέφωνται τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ἔντομα. Λατρεύουν τὸ πῦρ· τὰ σώματα μετακομίζουσι μετὰ θάνατον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ πύργου τῆς Σιωπῆς, εἶδος ἀμφιθεάτρου εὐρέος, ἐστρωμένου διὰ πλακῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοὺς ἀποθέτουσι, καὶ ἀφοῦ ξηρανθῶσι καλὰ τὰ πτώματα, ὡς νὰ ἦνε κορινθιακαὶ σταφίδες, τὰ βάζουν ὕστερα ὅλα μαζῆ εἰς μίαν τρύπαν.

Καθὼς πάντες οἱ Μουσουλμάνοι, οἱ Κομάλιοι σέβονται μεγάλως τοὺς γέροντας καὶ τοὺς παράφρονας· ἀλλὰ δεικνύονται σκληρότατοι πρὸς μερικὰς ἀσθενείας, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς πληγωμένους ἁπλῶς· τοὺς ἀπομονοῦσι μέσα εἰς μίαν καλύβην ἔξω τοῦ χωρίου, μόλις τοὺς φέρουν ὀλίγην τροφὴν, καὶ δὲν τοὺς ἀφίνουν ὡς συντροφιὰ παρὰ ἓν σανιδάκι, ἐφ' οὗ εἶνε γεγραμμένοι στίχοι τοῦ Κορανίου.

Αἱ κηδεῖαι των ἐπιβάλλουσι καὶ συγκινοῦσι, ἔχουσαι πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰς ἐπικηδείους πομπὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων, ὡς περιγράφουσιν αὐτὰς οἱ συγγραφεῖς. Νέα κόρη δηχθεῖσα ὑπὸ ὄφεος, καθ' ἣν στιγμὴν ἔπερνε νερὸ ἀπὸ τῇ βρύσι, μετὰ δύο ὥρας ἀπέθανεν, ἡ πλήρης ὑγείας καὶ ἐξαιρετικῆς ὡραιότητος· τόσον εἶνε ἰσχυρὰ τὰ δηλητήρια τοῦ τρομεροῦ φειδιοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουσι *τριγωνοκέφαλον*. Ἡ νεκρὰ ἐτυλίχθη ἐντὸς λευκοῦ σαβάνου. Ἀπὸ πρωΐας μέγας ἀριθμὸς ἰθαγενῶν, ἐνδεδυμένων τὰ ὡραιότερά των, συνέρευσε περὶ τὸ χορεῖον, ὅπου εἶχεν ἀναβιβασθῇ τὸ σῶμα· τὸ φορεῖον ἐφέρετο ὑπὸ ἓξ ἀνδρῶν, ἀνταλλασσομένων ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, εἰς τρόπον ὥστε ὅλος ὁ πληθυσμὸς ἀλληλοδιαδόχως ἐκράτησεν αὐτό. Ἐμπρὸς καὶ πίσω συνοδία γυναικῶν, αἵτινες ἐκρατοῦσαν ἀνὰ χεῖρας λιβανιστήρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔκαιον λιβάνι καὶ ἄλλα ἀρώματα. Οὔτε ψαλμὸς, οὔτε θορυβώδης ἐπίδειξις, ἐκτὸς τοῦ ὑποκώφου κρότου τῶν βημάτων, συνοδευομένων ὑπὸ τῆς μελαγχολικῆς μελῳδίας «Λὰ ἴλλὰ, ἴλλὰχ Ἀλλάχ!»

Τὸ μέγιστον ὑδραγωγεῖον τοῦ κόσμου οἰκοδομεῖται ἤδη ἐν Γαραμπί. Τὸ ὕψος του ὑπερβαίνει τὰ 180 μέτρα. Ἤρχισε τὸ 1880, θὰ τελειώσῃ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1884· τὸ ὁλικὸν μῆκός του θὰ ἦνε 564 μέτρα, ἡ μεγάλη καμάρα θὰ ἦνε 165 μέτρα. Τὸ οἰκοδόμημα ἐγείρεται λιθοσιδηρόκτιστον· συνήθη λιθόκτιστον μὲν ὕλην θὰ περιλάβῃ 17000 κυβικῶν μέτρων, καὶ 3,0 0,000 κυλόγραμμα σιδήρου. Ἡ ὁλικὴ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς τρία ἑκατομμύρια φράγκων. Τοιοῦτον ἀνεγείρεται τὸ ὑδραγωγεῖον, ἓν τῶν θαυμασίων τοῦ κόσμου, οὐδὲν ἄλλο ἔχον ὡς ἀντίπαλον.

Ὁ μικρὸς σωτήρ. Εἶνε μόλις δεκατριῶν ἐτῶν, ὀνομάζεται Ἐρρῖκος Γωτιὲ, Γάλλος τὴν πατρίδα, καὶ ἔσωσεν ἀπὸ βεβαίου πνιγμοῦ ἑπταετὲς παιδάκι, τὸ ὁποῖον ἐνῷ ἔπαιζεν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐγλύστρησε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ δεκατετραετὴς μεγαλόκαρδος διήρχετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην τυχαίως· ρίπτεται ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κινδυνεύσας σώζει τὸν πνιγόμενον. Τὸ κοινὸν θριαμβευτικώτατα ἐξεδήλωσε τὰς συμπαθείας του εἰς τὸν μικρὸν σωτῆρα. Ἀπὸ τοιαύτην παιδικότητα ποία ἀνδρικότης εἶνε ἐπόμενον νὰ διαπλασθῇ! Ἐνθυμούμεθα δύο στίχους ἀπὸ τρυφεροῦ μητρικοῦ νανουρίσματος:

Ἀπὸ τοῦτα τὰ παιδιὰ
νἄχαμε μιὰ δεκαριά...

Σήμερον πωλεῖται

ἀντὶ **10** λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ **Θ'** φυλλάδιον

ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

τῆς ἀσφαλιπτικῆς ἑταιρίας ἡ **Ἄγκυρα** μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Φιλελλήνων*, ἐπὶ τῆς νεοδμήτου οἰκίας *Ἀλεξάνδρου Καμπᾶ*.